

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. / .05.2008 privind solutionarea contestatiei formulata de SC A SA

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a fost sesizata de Autoritatea Nationala a Vamilor – Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale cu privire la contestatia formulata de SC A SA.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent prin care s-au stabilit majorari de intarziere aferente comisionului vamal si TVA determinate prin deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal

Contestatia a fost depusa la Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale, la data de 18.04.2008, asa cum reiese din stampila registraturii, in termenul prevăzut de art. 207 (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fata de data primirii deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent de catre societate, respectiv 21.03.2008, asa cum rezulta din confirmarile de primire anexate la dosarul cauzei.

I. Prin contestatia formulata impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent, societatea solicita:

- admiterea contestatiei;
- desfiintarea deciziilor de calcul accesorii;
- suspendarea executarii deciziilor pana la solutionarea contestatiei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere calculate prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent contestatoarea sustine ca la pct.4 "*Termenul de plata*" din aceste documente administrative se mentioneaza ca diferentele de drepturi, impozite si taxe constatate de organele vamale precum si obligatiile accesorii se platesc in functie de data comunicarii deciziei, respectiv pana la data de 5 a lunii urmatoare cand data comunicarii a fost cuprinsa in intervalul 1-15 din luna si pana la data de 20 a lunii urmatoare cand data comunicarii a fost cuprinsa in intervalul 16-31 din luna.

Ca urmare, societatea sustine ca i-au fost comunicate deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal la data de 18.01.2008 si a achitat obligatiile fiscale cu OP si cu OP," *data la care deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nu erau comunicate*" iar obligatiile de plata nu erau scadente la acea data - scadenta intervenind la data de 20.02.2008 potrivit pct.4 din decizii.

Totodata, contestatoarea invoca prevederile art.255 alin.1 din Legea nr.86/2006 si ale art.119 din Codul de procedura fiscala si sustine ca la acordarea liberului de vama in anul 2007 nu au fost stabilite debite, acestea fiind stabilite abia in anul 2008, cu ocazia reverificarii declaratiilor vamale precum si faptul ca majorarile de intarziere sunt datorate in situatia in care debitul nu este achitat in termen.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere aferente comisionului vamal societatea argumenteaza ca la data de 01.01.2007 – data acordarii liberului de vama – Legea nr.8/1994 privind constituirea si utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea si modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei si a celorlalte unitati vamale a fost abrogata de Legea nr.392/30.10.2006. Ca urmare, la data de 01.01.2007 nu exista temei legal pentru calculul obligatiei principale – comisionul vamal - motiv pentru care

este nelegal si calculul obligatiilor accesorii conform principiului *accessorium sequitur principale*.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere aferente TVA, contestatoarea sustine ca in anul 2007 declaratiile intocmite de societate au fost vizate de organele vamale acordandu-se liberul de vama, iar la acea data nu a fost stabilita in sarcina societatii nici o datorie vamala aferenta DVI-urilor mentionate in deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent. Ca urmare, neexistand nici o datorie vamala nu exista nici o baza de obligare a societatii la plata TVA cu atat mai mult a majorarilor de intarziere aferente pentru neplata la termen, in virtutea aceluiasi principiu -*accessorium sequitur principale*.

Fata de argumentele prezentate societatea solicita desfiintarea actelor administrative si suspendarea executarii acestora pana la solutionarea contestatiei.

II. Prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent, au fost calculate majorari de intarziere aferente comisionului vamal si TVA stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal, pentru plata cu intarziere a acestora in temeiul art.86 lit.c) si art.115 din OG nr.92/2003, republicata.

Accesoriile determinate prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii au fost stabilite in continuarea celor calculate prin deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal, aferente diferentelor de obligatii principale stabilite la controlul ulterior.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

1. In ceea ce priveste majorarile de intarziere calculate prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte daca acestea sunt legal datorate in conditiile in care, la controlul ulterior, s-au constatat diferente de comision vamal si TVA care au fost stabilite ca obligatii de plata prin decizii pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal si care constituie baza de calcul a accesoriilor contestate, aceste majorari de intarziere fiind calculate in continuarea majorarilor de intarziere stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei.

In fapt, prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent au fost calculate majorari de intarziere aferente comisionului vamal si in suma de 699 lei aferente TVA, in continuarea celor calculate prin deciziile pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal aferente obligatiilor principale stabilite la controlul ulterior, respectiv pe perioada 15-16-17.01.2008 – 25.02.2008.

Se retine ca, prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent au fost calculate accesorii in continuarea celor stabilite prin decizii pentru regularizarea situatiei, pana la data platii datoriei vamale cu OP si OP.

In drept, potrivit dispozitiilor art.223 alin.2 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal:

“(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Iar, potrivit art.255 alin.1 lit.b) din acelasi act normativ :

“(1) Dacă cuantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare.”

Potrivit art. 119 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Iar potrivit art.120 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

Fata de prevederile legale de mai sus se concluzioneaza ca nu se poate retine motivatia contestatoarei referitoare la faptul ca si-a indeplinit obligatiile legale privind drepturile vamale in momentul cand deciziile pentru regularizarea situatiei au fost comunicate deoarece accesoriile se datoreaza conform legii de la momentul nasterii datoriei vamale, respectiv din anul 2007 – de la data acceptarii declaratiilor vamale intocmite la punerea in libera circulatie a marfurilor neoriginare importate in anul 2006 si plasate in regim de perfectionare activa si nu de la data comunicarii deciziilor pentru regularizarea situatiei cum eronat sustine contestatoarea, astfel ca, sustinerea contestatoarei privind mentiunea de la pct.4 din deciziile pentru regularizarea situatiei referitoare la termenul de plata pentru diferentele de impozite, taxe si accesorii constatate, in functie de data comunicarii actelor administrative, nu se retine in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece acest termen reprezinta termenul pana la care urmeaza sa se efectueze plata impozitelor, taxelor si accesoriiilor inscrise in aceste decizii, neindeplinirea obligatiilor de plata in mod voluntar in termenul precizat indreptateste organul fiscal pentru inceperea procedurii de executare silita a creantei, in timp ce momentul de la care se calculeaza accesoriile este momentul la care ia nastere datoria vamala, potrivit Codului vamal, respectiv de cand este exigibila obligatia bugetara .

De fapt, majorarile de intarziere stabilite prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent, contestate, sunt calculate de la data de 15-16-17.01.2008, in continuarea celor stabilite prin deciziile pentru

regularizarea situatiei, pana la data platii comisionului vamal si a TVA, respectiv 25.02.2008.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia nu datoreaza majorarile de intarziere aferente comisionului vamal intrucat la data de 01.01.2007 – data acordarii liberului de vama - nu exista temei legal, Legea nr.8/1994 privind constituirea si utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea si modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei precum si a celorlalte unitati vamale fiind abrogata de Legea nr.392/30.10.2006, nu se poate retine in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece, asa cum s-a precizat si la pag.6 alin.2 din Decizia nr..... emisa in solutionarea contestatiei nr.906484/25.02.2008, formulata impotriva deciziilor pentru regularizarea situatiei, pentru marfurile necomunitare aflate in regimuri vamale suspensive initiate inainte de aderare si care se incheie dupa aderare, elementele ce determina cuantumul datoriei vamale se stabilesc pe baza legislatiei aplicabile in noul stat membru inainte de data aderarii, respectiv inainte de data de 01.01.2007 cand Legea nr.8/1994 era in vigoare.

Totodata, referitor la motivatia contestatoarei potrivit careia nu datoreaza majorarile de intarziere aferente TVA intrucat in anul 2007 declaratiile vamale au fost vizate de organele vamale acordandu-se liberul de vama iar la acea data, societatii nu i-a fost stabilita nici o datorie vamala si deci nu exista baza de calcul pentru accesorii, nu se poate retine in solutionarea favorabila a contestatiei avand in vedere prevederile art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal, potrivit carora :

“ (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.[...]

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.[...]

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul

operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.”

Potrivit prevederilor legale invocate se retine ca organele vamale au procedat la controlul ulterior al declarațiilor vamale întocmite la ieșirea marfurilor neoriginare de sub regimul suspensiv și în temeiul art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 au procedat la recalcularea drepturilor vamale și a majorărilor de întârziere întocmindu-se deciziile pentru regularizarea situației.

Împotriva acestora societatea a formulat contestația înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr..... a fost soluționată prin Decizia nr....., în sensul respingerii ca neîntemeiată.

Ca urmare, întrucât debitele calculate prin deciziile pentru regularizarea situației precum și majorările de întârziere stabilite pe perioada de la data declarațiilor vamale până la data emiterii deciziilor, respectiv 14.01.2008 și 16.01.2008 sunt datorate și având în vedere actele normative în vigoare se datorează și majorările de întârziere determinate prin deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent, în continuarea celor stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației, de la data emiterii acestora – 14.01.2008, 16.01.2008 până la data plății obligațiilor vamale, respective 25.02.2008.

Pe cale de consecință, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru majorările de întârziere aferente comisionului vamal și TVA, calculate în continuarea celor stabilite prin deciziile de regularizare.

2. Referitor la solicitarea societății de suspendare a executării deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent până la soluționarea contestației,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actelor administrative fiscale nu se află în competența sa materială de soluționare.

In fapt, prin contestatia formulata SC A SA a solicitat suspendarea executarii deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent pana la solutionarea contestatiei .

In drept, potrivit art.215(1) si (2) din O.G. nr.92/2003, republicata la 31.07.2007,

“ (1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei.”

Potrivit art.14 (1) si (2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 :

“Suspendarea executarii actului

(1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, dupa sesizarea, în conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pâna la pronuntarea instantei de fond. În cazul în care persoana vatamata nu introduce actiunea în anulara actului în termen de 60 de zile, suspendarea înceteaza de drept si fara nicio formalitate.

(2) Instanta solutioneaza cererea de suspendare, de urgenta si cu precadere, cu citarea partilor. ”

Avand in vedere dispozitiile imperative ale legii, cererea SC A SA de suspendare a executarii deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare fiscala nu se poate investi cu solutionarea cererii

neavand competenta materiala, aceasta apartinand instantei judecatoresti.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.119, 120, 215 alin.1 si 2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, si ale art.14 alin.1 si 2 din Legea nr.554/2004, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC A SA pentru majorari de intarziere aferente comisionului vamal si TVA calculate prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul current/precedent , in continuarea celor stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei.

2. Constatarea necompetentei materiale a Directiei generale de solutionare a contestatiilor privind rezolvarea cererii de suspendare a executarii deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel si Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la data comunicarii.